

Chronologinė Velykų savaitės eiga. 1 dalis

John Fenn, 2015 m. balandžio mėn. 4 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Kartą aš paklausiau, kodėl mega bažnyčios pastorius iliustruodamas savo šventinį pamokslą dramatinuodamas paminėjo, kad Jėzus buvo nukryžiuotas penktadienį, nors jis žinojo, kad Jėzus buvo nukryžiuotas ketvirtadienį. Jis atsakė: „Tai lengviau negu vardinti visas detales, kurių reikia, jei nori pateikti tiesą“.

Per šešias to pamokslo prezentacijas apsilankė apie 24.000 žmonių, taigi visi 24.000 buvo mokomi Viduramžių bažnyčios klaidos, kuri, aš manau yra liūdna. Pažiūrėkime, kodėl įslinko ta klaida.

Velykų savaitės pamatas – Pascha

Savo mirtimi, palaidojimu ir prisikėlimu Jėzus įvykdė 3 pavasario šventes, kurios simbolizavo Jo auką ant kryžiaus ir Jo prisikėlimą. Tai – Neraugintos Duonos, Paschos, ir Pirmų vaisių šventės, kurios pirmą kartą yra sutinkamos, kai Izraelis ketino palikti Egiptą, ir detaliam aprašytos Išėjimo 12:1-19 ir Kunigų 23:4-14.

Nerauginta Duona – mielės čia simbolizuoja nuodėmę, taigi jie 7 šventės dienas nevalgydavo mielių, tuo parodydami Jėzaus nenuodėmingą gyvenimą. Jie 7 dienas valgė neraugintą duoną, 7 simbolizuoja užbaigtumą, bet **paskutinę šventės dieną, kuri buvo sabatas tos šventės metu**, jie valgė ėriuką su savo duona. Jėzaus gyvenimas buvo be nuodėmės – tai nenuodėminga Duona iš dangaus. Tikintieji vienu metu valgo abu – nenuodėmingą Duoną ir Paschos Avinėlį, paaukotą už mūsų nuodėmes.

Pascha buvo Neraugintos Duonos Šventėje, ji susijusi su durų staktos žymėjimu aukojamo avinėlio krauju. Taigi, kai teismas atėjo į Egiptą, izraelitai, kurių namų durys buvo pažymėtos krauju, nebuvo pažeisti. Žinoma, mūsų „namai“ esame mes patys, gyvieji namai, kuriuose gyvena Jėzus, kurie turime Avinėlio kraują ant savęs. (1 Korintiečiams 6:19)

Pirmi Vaisiai buvo švenčiami kitą dieną po sabato, kuris buvo po Paschos. Tada kunigas paimdavo pirmą derliaus javų pėdą ir mosuodavo Viešpačiui, tai reiškė ateinantį dar didesnę derlių. Izraelis išėjo iš jūros palikęs Egiptą Pirmųjų Vaisių šventės rytą, tai simbolizavo Jėzų, kuris buvo prikeltas per Pirmuosius Vaisius ir taip išsipildė tai, ką pranašavo Raudonosios jūros perėjimas.

Jėzaus Paschos savaitė

Kaip pasakyta Išėjimo 12:3, dešimtą mėnesio dieną avinėlis bus atnešamas į namus, kad būtų ištirtas, ir nuspręsta, ar jis yra vertas būti aukojamu, iki to laiko, kai jis buvo nužudytas „tarp dviejų vakarų“, o tai 3 valandą po vidurdienio (15:00) 14-tą dieną. Įsivaizduokite, kaip mažas ėriukas atnešamas į jūsų namus 4 dienoms, kaip tu pažįsti jį, prisiriši. Jėzaus tarnavimas buvo 3½ metų, kurių metu, Jis buvo ištirtas Izraelio namuose ir galiausiai Piloto, to meto aukščiausios valdžios paskelbtas be kaltės.

Aukojimo diena buvo vadinama pasiruošimo diena, nes kai tik avinėlis būdavo nužudytas 3 valandą po pietų, jis turėjo būti paruoštas valgymui vakarienei, kuri prasidėdavo nusileidus saulei. Prisiminkite, kad žydų diena prasideda, kuomet nusileidžia saulė, nes Dievas kurdamas pradėjo nuo tamsos, po to sukūrė šviesą

pirmajai dienai, taigi dėl diskusijos tikslų aš naudosis 6 valandą po vidurdienio (18:00) kaip saulės nusileidimą ir kitos dienos pradžia.

LABAI SVARBUS POŽIŪRIS – Štai iš čia yra tai, kodėl penktadienis tapo nukryžiavimo diena.

Visos 4 evangelijos sako, kad Jėzus mirė pasiruošimo dieną, kai buvo nužudytas Paschos Avinėlis, 3 valandą po vidurdienio: „Ir tą dieną buvo pasiruošimo diena, ir greitai turėjo prasidėti Sabatas „ir kai vakaras atėjo, kadangi tai buvo pasiruošimo diena, tai yra diena prieš sabatą“. (Šventas Sabatas buvo paskutinė šventės diena, ne Šeštadienis – Mato 27:62, Morkaus 15:42, Luko 23:54, Jono 19:14, 31, 42)

Kadangi pagonių kilmės Romos Katalikų bažnyčios tėvai nežinojo, kad Pascha turi šventą Sabatą, kuris prasideda vakare, kai jie valgo, jie galvojo, kad paminėtas Sabatas yra šeštadienis! Todėl mes dabar turime Didįjį Penktadienį. Jie neturėjo supratimo apie 2 Sabatus, kurie buvo paminėti, todėl kad po Sabato buvo dar vienas ceremoninis Sabatas. Dėl tų dviejų Sabatų moterys negalėjo aplankyti kapo iki Sekmadienio.

Viską sudėjus kartu – Palmių sekmadienis, 10 diena, pradeda tyrimo laiką „namuose“.

Jėzus buvo ne tik „tiriamas“ beveik 4 metus Izraelio namuose – tai simbolizavo 4 dienas Paschos Avinėlio tyrimą, bet Morkus buvo įkvėptas parašyti, kad 4-ą dieną, Jis buvo tiriamas lyderių. Morkaus 11:1-11, ką mes vadiname Palmių Sekmadieniu, 10-tą Nisano mėnesio dieną, Jėzus ateina į namus ištyrimo laikui.

Žmonės klojo palmių šakas prieš asiliuką, ant kurio niekas anksčiau nejojo, tuo dar kartą parodoma Jėzaus viršenybė virš kūrinijos (vėjas/ bangos, maisto padauginimas, vandens pavertimas vynu) ir Jo savanoriškas gyvenimo paaukojimas, kaip Paschos Avinėlio. Žmonės šaukė: „Hosana, Palaimintas, kuris ateina Viešpaties vardu...“

Šitas žodis „Hosana“, reiškia „išgelbėk mus“. Išsireiškimas paimtas iš 118 psalmės, kuri buvo dainuojama ir skaitoma per Paschos savaitę (Mato 26:30), visa pastraipa sako štai ką:

„Aš nemirsiu, bet gyvensiu ir skelbsiu Viešpaties darbus. Viešpats mane nuplakė griežtai, bet mirčiai neatidavė... akmuo, kurį statytojai atmetė tapo kertiniu akmeniu. Tai Viešpats padarė ir tai nuostabu mūsų akyse. TAI diena, kurią Viešpats sukūrė, džiaukimės ir linksminkimės! IŠGELBĖK DABAR O VIEŠPATIE (hosana) ir atsiųsk mums išgelbėjimą! Palaimintas yra Tas, kuris ateina Viešpaties vardu; mes laiminame jus iš Viešpaties namų... Suriškite dabar auką ant altoriaus. Tu esi Dievas ir aš šlovinsiu Tave. Tu esi mano Dievas ir aš išaukštinsiu Tave. Dėkokite Viešpačiui, nes Jis yra geras, ir Jo gailestingumas amžinas.“ Psalmių 118:17-29

Tai buvo sekmadienis, 10 diena, o Morkaus 11:11 sako, kad Jis ir dvylika išvyko ir praleido naktį Betanijoje.

12 eilutė sako „O ryte“, pirmadienį, 11 dieną, Jis įsakė figų medžiui mirti, kad nebūtų ant jo vaisių, ir tai Izraelio įvaizdis tą savaitę, Izraelio, kuris turėjo priimti Jį, bet nepriėmė. Tada Jis nuėjo į šventyklą ir „apvalė“ šventyklą nuo pinigų keitėjų ir prekyautojų, kurie prekiaavo gyvuliais skirtais aukojimui. 19 eilutė sako, kad vakare jie paliko miestą.

Jūs galite įsivaizduoti Jėzaus emocijas, Kuris žinojo, kad tai yra Jo kaip Paschos Avinėlio ištyrimo laikas. Ir kad šventykloje yra pardavinėjami gyvuliai, skirti aukojimui kūnišku būdu, kuriuos aukoja žmonės, neturintys supratimo, kas vyksta. Jis privertė juos pasišalinti, ruošdamas kelią tikrajai Aukai, kuri tą savaitę bus aukojama.

Morkaus 11:20 sako: „Ryte“ o tai 12-ta diena, ketvirtadienis, tai yra ilgiausia ištyrimo diena. Morkus skiria likusią 11 skyriaus dalį ir visą 12 skyrių rašydamas apie tai, kaip įvairių grupių lyderiai Jį egzaminavo:

11:27-28: prie Jo priėjo aukštųjų kunigų, Rašto žinovų bei vyresniųjų ir klausė: „Ir kokia valdžia tu darai šituos dalykus?“

12:13: „Ir jie pasiuntė pas Jį fariziejų ir erodininkų, kad pagautų Jį žodžiuose“.

12:18: „Tada atėjo pas Jį sadukiejų...“

12:28: „Ir vienas iš Rašto žinovų...“

Galiausiai ištyrimas buvo baigtas, jie net nenorėdami įvykdė Tėvo planą ir legaliai įrodė, kad Jėzus yra vertas būti aukojamas, ir tai baigiasi Morkaus paskelbimu 12:34: „Ir joks žmogus po to nedrįso Jo klausinėti.“ Jie nustojo Jį klausinėti vėlai ketvirtadienį, nes Morkaus 14:1 sako:

„Iki Paschos ir Neraugintos duonos šventės buvo likę dvi dienos“. Turima omeny ketvirtadienis.

Tai sutinka su visomis 4 evangelijomis, kurios teigia, kad Jėzus mirė pasiruošimo dieną, ketvirtadienį 14 dieną, ir tą vakarą buvo Sabatas (15 diena), vėliau Šeštadienis (16 diena) Sabatas, po to Pirmų Vaisių šventė Sekmadienį (17 dieną), Sekmadienio rytą Jėzus prisikėlė, kaip pirmas gimęs iš mirties.

Ant kryžiaus Jėzus pasakė: „Pabaigta“, tai graikiškas žodis „tetelestai“, pirmą kartą panaudotas graikų, po to romėnų kapitono, kuris stebi mūšio lauką ir praneša: „Pabaigta“. Teiginys „tetelestai“ reiškė daugiau nei stebėjimas, tai buvo skelbimas, kad mūšis laimėtas ir dabar jie gali nukreipti savo dėmesį pasidalinti grobį – ir tai būtent pasakė Jėzus, kai Jis mirė – mūšis laimėtas, dabar belieka pasiimti grobį.

Kitą savaitę apie tai, kas įvyko žemesnėse Žemės dalyse, ir prisikėlimas, iki tada. Būkite palaiminti!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Chronologinė Velykų savaitės eiga. 2 dalis

John Fenn, 2015 m. balandžio mėn. 11 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki visi,

Po to, kai Jėzus ištarė: „Pabaigta“ ir mirė, mums pasakyta, kad Jis nusileido į „žemesniašias žemės vietas“*

Kas atsitiko Jėzaus dvasiai ir sielai

Jėzus pasakė atgailavusiam vagiui: „Šiandien, tu būsi su manimi Rojuje*“ . Rojus, taip pat žinomas kaip Abraomo prieglobstis, tai buvo vieta Žemės širdyje ir jis buvo skirtas mirusiems teisiesiems. Ten jie buvo laikomi nelaisvėj, kol Mesijas sumokės už jų

nuodėmės, ir buvo tikima, kad tai buvo parkas, žinomas kaip ramybės ir poilsio vieta.* Efeziečiams 4:8-9, Luko 23:43

Efeziečiams 4:9 mums sako, kad Jėzus pirmas nusileido į žemesniąsias Žemės **vietas**. Tuo metu Rojus ir tai, ką mes vadiname pragaru, buvo padalinti į 2 atskiras teritorijas dvasinėje Žemės srityje: pragaras – neteisiesiems mirusiems, o Rojus – mirusiems teisiesiems. Geriausias to apibūdinimas yra Jėzaus palyginimas iš Luko 16:19-31, kur Jis kalba apie elgetą vardu Lozorius, kuris gulėjo prie nežinomo turtuolio vartų, tikėdamasis, kad bus pamaitintas bent atliekomis, kurios išmetamos iš tų namų.

Jėzus sakė, kad abu žmonės mirė, turtuolis nuėjo į pragarą, o elgeta į Abraomo prieglobstį. Kai turtuolis maldavo Abraomo duoti jam vandens atsigerti, Abraomas pasakė, kad tarp jų yra milžiniška bedugnė, ir esantys pragare net jei ir norėtų pereiti į kitą pusę – negali, taip pat ir jis iš Rojaus negali atnešti jiems vandens. Turtuolis pasakė, kad jis varginamas karščio, bet atkreipkite dėmesį, kad ten nebuvo taip blogai, nes jis galėjo kalbėtis.

Įdomi mintis, kad pagal įstatymą, turtuolis be abejo buvo teišus – jis turėjo galimybę įvykdyti įstatymą pinigėmis dovanomis ir aukomis tinkamu laiku, o elgeta Lozorius, turėjo ant odos votis ir pagal įstatymą buvo nešvarus, negalėjo aukoti, nei duoti pinigų, bet pateko į Rojų, o turtuolis nuėjo į pragarą. Jiems „bilietu“ į paskirties vietas tapo jų širdies būklė, o ne išorinė išvaizda.

Pamokslavo pragare?

1 Petro 3:19-20 pasakyta, kad Jėzus ėjo ir „pamokslavo“ dvasioms esančioms kalėjime, kurios buvo neklusnios Nojaus laikais. Žodis, kuris išverstas „pamokslavo“ Karaliaus Jokūbo vertime, nėra „pamokslavo“, kaip mes galvotume (graikiškai euangelizo) pamokslauti evangeliją, bet labiau „paskelbti“ (gr. kerusso), be jokio tikėjimosi, kad po to seks atgaila. Žodis „kalėjimas“ apibūdina įkalinimo būseną, o ne įkalinimo vietą. Kitais žodžiais, Petras, kuris Nojų vadino teisumo pamokslininku (arba teisumo šaukliu)*, parodo, kad pragare esantys žmonės, kurie netikėjo Nojumi yra pragare, kaip savo netikėjimo būsenoje. Kai kurie komentatoriai teigė, kad Jėzus paskelbė Save Viešpačiu ne tik Nojaus kartai, bet visam pragarui.

Nėra jokio įrodymo Žodyje, kad Jėzus kovojo su šėtonu, nes Jo darbas ant kryžiaus buvo ne karo, bet legalus veiksmas. Kai Jėzus pasakė: „pabaigta“, kaip rašiau praeitą savaitę, Jis sakė, kad viskas kas beliko, tai susirinkti, pasidalinti grobį, ir tai Jis padarė Žemės širdyje.

Po to, kai Jėzus paskelbė apie Save pragare, Jis nuėjo į kitą žemesniąją Žemės dalies vietą, Rojų, perėjo per bedugnę, ko negalėjo padaryti niekas kitas, kad būtų sutiktas teisiųjų mirusiųjų. Kodėl mirę teisieji turėjo eiti į laukimo vietą Rojų? Todėl, kad jų nuodėmės buvo laikinai padengtos Senojo Testamento aukomis, bet nesunaikintos. Kad jie galėtų patekti į dangų, jie turėjo laukti Jėzaus aukos ant kryžiaus ir Jo brangaus kraujo, kaip galutinės aukos.

Prisikėlimo rytas

Taigi tai buvo sekmadienio rytas, Jonas užrašė, kad Marija Magdalena atėjo prie kapo ir rado akmenį nuridentą. Ji nedelsiant pažiūrėjo vidun, nubėgo atgal pas Petrą ir Joną ir papasakojo jiems, kad kažkas paėmė kūną. Jie trise atbėgo prie kapo ir Jono 20:8-9 pasakoja mums, kad jie visi patikėjo, jog kažkas paėmė kūną.

„Tada Petras atėjo prie kapo ir pamatė galvos apdangalą gulintį atskirai nuo įkapių, ir (Jonas) įėjo į kapą, nes jis taip pat tikėjo, (tuo ką Marija buvo sakiusi, kad kažkas pavogė kūną), nes jie nežinojo rašto, kad Jis turi prisikelti iš numirusių.“

Čia aš turiu padaryti 2 pastabas – pirmą- apie „skraistę“ arba galvos apdangalą. Prieš 7-10 metų kažkas sukūrė istoriją apie skraistę suvyniotą ant stalo. Tai reiškė, kad šeimininkas grįš prie stalo. Ir tuo jie aiškino, kodėl skraistė buvo padėta atskirai nuo įkapių. NE. Pirmiausia „skraistės“ buvo naudojamos šitaip 1-ame amžiuje ir „skraistė“ nėra graikiškas žodis. Antra pastaba: jei pritartume analogijai, tai reikštų, kad Jėzus sugrįš į kapo rūšį.

Faktiškai žodis „galvos skraistė“ (ne staltiesė) buvo naudojama nubraukti prakaitui nuo kaktos, ir neturi visai jokio ryšio su maistu. Ji nebuvo suvyniota, bet graikiškai tai reiškia, kad gulėjo išversta į kitą pusę. Tikroji priežastis, kodėl ji gulėjo atskirai paprasta – Jonas tai paminėjo parodydamas, kad Jėzus buvo fiziškai prikeltas iš numirusių. Šitas faktas paneigia tai, ką sakė gnostikai ir kiti tuo metu, kai Jonas rašė evangeliją, kad įvyko „dvasinis prisikėlimas“. Taip pat paneigia ir tokį teiginį, kad Jo kūnas buvo pavogtas. O tai būtų reiškę, kad visos įkapės būtų likę nepalietos ant kūno. Jonas sakė, kad Jėzus tikrai prisikėlė fiziškai, prisikėlė, nusiėmė galvos dangalą nuo Savęs ir padėjo šalia, kai Jis pakilo.

Antra mano pastaba, skirta pataisyti idėją, kurią išpopuliarino Don Francisco daina skambėjusi prieš kažkiek tai metų, kad tuomet, kai Jonas ir Petras nuėjo į kapo rūšį, jie tikėjo, kad Jėzus prisikėlė. Priešingai, 1-9 eilutės sako, kad jie tikėjo tuo, ką jiems pasakė Marija, būtent, kad kažkas pavogė kūną. Gerai, pabaigsiu nedidelį nukrypimą į šoną, ir grįšiu prie pagrindinės temos.

Ką tikrai DARĖ Jėzus?

Jono 20:10 mums sako, kad Petras ir Jonas paliko kapo rūšį ir grįžo į savo buvusius namus, o Marija lūkuriavo, gedėjo prie kapo. Viešpats maloningai priėjo prie jos ir paklausė: „Moterie, kodėl tu verki?“ Ji pagalvojo, kad Jis yra sodininkas ir toliau kalbėjo, kad kažkas paėmė kūną: „Pone, jei tu paėmei Jį iš čia, pasakyk man, kur padėjai ir aš jį pasiimsiu.“

Tada Viešpats paprastai kreipėsi į ją vardu: „Marija“. Ji atpažino Jo balsą, atsisuko ir sušuko: „Rabi!“ Ir tada Jėzus pasakė kažką unikalaus: „Neliesk manęs, nes Aš dar nepakilau pas savo Tėvą, bet eik pas mano brolius (broliai, tai terminas, kuris reiškia vyrus ir moteris) ir pasakyk jiems, kad Aš einu pas savo Tėvą ir jūsų Tėvą, mano Dievą ir jūsų Dievą.“ (17 eilutė)

Vėliau tą dieną, Jis pakvies juos paliesti Jo randus, bet kodėl Jis sako jai, kad ji įsiterpė į Jo pakilimą pas Tėvą ir, kad Jo neliestų?

Ką Jėzus darė?

Atsakymą randame Hebrajams 9:11-24 ir Efeziečiams 4:8. Paulius sakė: „Kai Jis pakilo į aukštybes Jis nusivedė paimtus belaisvius...“ (4:8). Belaisviai, reiškia žmones Rojuje. Dabar belaisviai buvo nuvesti kylančio į dangų Viešpaties, nes Rojus daugiau jau nelaikė jų nelaisvėje dėl nuodėmių. Ką tik prisikėlęs Viešpats paėmė Rojų į dangų.

Hebrajams 9:11-24 sako mums, ką Jėzus padarė: „Nes Kristus būdamas aukščiausias kunigas... ne jaučių ir ožių krauju, bet Savo paties krauju Jis įėjo į šventą vietą taip gaudamas mums amžiną atpirkimą... Nes Kristus neįžengė į šventą vietą padaryta

rankomis, kuri yra tik atspindys tikrosios, bet į dangų pasirodyti Dievo artume dėl mūsų...”

Kryžius buvo legalus veiksmas, kaip aš minėjau. Kolosiečiams 2:14-16 sako apie kryžių: „...ištrindamas skolos raštą (Įstatymą, nuodėmes) kurios buvo prieš mus ir paėmė jas, prikaldamas prie kryžiaus. Ir nuginklavo kunigaikštystes ir valdžias viešai triumfuodamas prieš jas.“

Jėzus apiplėšė velnią taip, kaip Išėjimo 12:36 kalba apie Izraelį, kai egiptiečiai davė jiems visko, ką jie turėjo, kad tik jų atsikratytų „...jie apiplėšė egiptiečius.“ Jėzus atvirai triumfavo prieš priešą pragare, tai paaiškina, kodėl Jis ten skelbė, o ne „pamokslavo“. Mes taip pat matome Jį vedantį žmones iš Rojaus į dangų savo prisikėlimo metu. Ir kodėl Jis per 40 dienų po prisikėlimo apsireiškė daugeliui. Paulius sako, kad vienu metu, Jį matė daugiau kaip 500 žmonių* - Jėzus atvirai demonstravo savo triumfą per tas 40 dienų, tarp kitų reikšmių – 1 diena skirta kiekvienai gundymo dienai pradžioje Jo tarnavimo * 1 Korintiečiams 15:16.

Dabar yra viena dalis žemėje, kurioje yra vieta vadinama pragaru. Bet Rojus ir visi, kurie tiki Viešpačiu, kai jie miršta dabar pakyla į dangų, štai kodėl Paulius, kalbėdamas apie savo kelionę į dangų sako: „Aš žinau žmogų Kristuje, kuris prieš 14 metų, ar kūne ar be kūno, nežinau, buvo **paimtas** į Rojų...“ Jis taip pat sakė: „nebūti kūne, tai būti su Viešpačiu.“ 2 Korintiečiams 12:3-4,5:8

Tačiau įvyko kažkokie pasikeitimai, kurie ir šiandien tebeturi tau ir man poveikį. Kai Jėzus kalbėjo Marijai prie kapo rūšį, Jis naudojo terminologiją, kurios nenaudojo niekada anksčiau. :“ Eik pas mano brolius ir pasakyk jiems, kad aš einu pas savo Tėvą ir jūsų Tėvą, pas mano Dievą ir jūsų Dievą“. Kodėl Jis taip kalbėjo? Todėl, kad kažkas pasikeitė visai amžinybei tarp Jo ir Tėvo, bet apie tai – kitą savaitę. Iki tada, būkite palaiminti,

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Chronologinė Velykų savaitės eiga. 3 dalis

John Fenn, 2015 m. balandžio mėn. 18 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Tik ką prisikėlęs Jėzus pasakė Marijai prie kapo rūšio: „Eik pas mano brolius ir pasakyk jiems, kad Aš kylu pas savo Tėvą ir jūsų Tėvą, mano Dievą ir jūsų Dievą“. Jis tai pasakė naudodamas išsireiškimus, kurių niekada anksčiau nenaudojo. Jono 20:17

Kodėl Jis būtent tai visų pirma pasakė po prisikėlimo?

Tai paaiškina Paulius Apd 13:33, kai jis kalba apie prisikėlimo dieną: „Dievas įvykdė šituos pažadus (kas buvo pažadėta tėvams) Jėzų prikeldamas iš numirusių, taip kaip parašyta antroje psalmėje: „Tu esi mano Sūnus; Šiandien Aš tapau tavo Tėvu (pagimdžiau tave).“

Paulius pabrėžia, kad Tėvui prisikėlimo diena buvo toks pasikeitimas jų santykiuose, kad Jis pasakė: „Šią dieną Aš pagimdžiau tave“. Koks gi buvo tas pasikeitimas?

Didelis pasikeitimas

Jėzus visiems laikams nuo pat pradžių buvo Sūnus Tėvui, su visa valdžia ir teisėmis skirta vieninteliam Dievo Sūnui, bet Jis ištuštino Save nuo visų šitų teisių ir privilegijų, kad būtų pradėtas Marijoje kaip žmogus*. Jis gyveno kaip žmogus, mirė kaip žmogus, ir buvo prikeltas iš mirusių ir gražintas Jo Tėvui kaip žmogus – pirmas žmogus prikeltas iš mirusiųjų. Dievo Sūnus tapo amžinai žmogumi. * Filipiečiams 2:5-8

Netgi mokiniams buvo sunku suprasti tai, kad Jis nebuvo prikeltas kaip dvasia. Štai kodėl Jėzus valgė su jais, kad įrodytų, jog Jis yra fiziškai prikeltas iš mirties ir tebėra Žmogus – Luko 24:41-43.

Jėzus dabar yra žinomas kaip pirmas gimęs iš mirusiųjų

Jėzus buvo pirmas gimęs iš mirusiųjų, o jūs ir aš dvasine prasme esame skaičius x gimę iš mirusiųjų po Jo, bet vieną dieną tikrai būsime pakeisti ir prikelti iš mirties (pašlovintame) kūne.

Romiečiams 8:29: „O kuriuos Jis iš anksto numatė, tuos iš anksto ir paskyrė tapti panašius į Jo Sūnaus atvaizdą, kad šis būtų pirmagimis tarp daugelio brolių.“

Kolosiečiams 1:18: „Ir Jis yra kūno – bažnyčios galva. Jis – pradžia, pirmagimis iš mirusiųjų, kad visame kame turėtų pirmenybę“.

Hebrajams 12:22-23: „Bet jūs prisiartinote prie Siono kalno bei gyvojo Dievo miesto, dangiškosios Jeruzalės, prie nesuskaitomų tūkstančių angelų ir iškilmingo sambūrio, prie danguje įrašytųjų pirmagimių bažnyčios, prie visų Teisėjo Dievo, prie išstobulintų teisiųjų dvasių“.

Apreiškimas Jonui 1:5: „ir nuo Jėzaus Kristaus, ištikimojo Liudytojo, mirusiųjų Pirmagimio, žemės karalių Valdovo.“

Ką mums tai reiškia?

Būti pirmagimiū iš mirusiųjų reiškia, kad yra ir kiti gimę, nes priešingu atveju Jis būtų vadinamas vieninteliu gimusiu iš mirusiųjų, bet Jis tikrai yra pirmas gimęs iš mirusiųjų, o Jo prisikėlimas yra įrodymas ir užtikrinimas visiems, kurie Jį tiki. Šventoji Dvasia mums duota kaip tiesos liudytoja ir pirmojo gimimo iš mirusiųjų liudytoja, mums duotas tiesioginis liudytojas, kuris liudija Viešpaties gyvenimą, mirtį ir prisikėlimą.

Efeziečiams 1:13 sako, kad po to kai mes įtikime mes „esame užantspauduoti pažadėtąja Šventąja Dvasia, kuri yra mūsų paveldėjimo garantas iki nuosavybės atpirkimo Jo šlovės gyriui...“

Žodis „užantspauduoti“ yra „sphragizo“ ir buvo naudojamas antikiniiais laikais tokiems kasdieniniams dalykams, kaip grūdų krepšio užantspaudavimas. Tai užtikrina turinio neliečiamybę, jo slaptumą, savininko teises ir paskirties vietą. Mes taip pat galime prisiminti senų laikų vokų užantspaudavimą su siuntėjo antspaudu įspaustu į išlydytą vašką.

Antspaudas yra siuntėjo garantas jo paskirties vietai, saugumui ir privatumui viduje esančio turinio. Mes buvome užantspauduoti paties Dievo, Jo Dvasios, ir tai parodo, kam mes priklausome, kur mes vykstame, mūsų ir mūsų širdžių saugumą, kurios yra apsaugotos to, kuris jas ir užantspaudavo.

Žodis „rankpinigiai“ graikų kalboje „arrabon“ originaliai reiškia „užstatas“, pinigai padėti pirkėjo, kaip užstatas, kuris patvirtina sandėrį. Šiandien asmuo gali duoti užstatą ir gauti nuosavybę iš pardavėjo su pažadu, kad jis palauks iki pilno pirkimo.

Mes buvome užantspauduoti Šventąja Dvasia ir visi šiame gyvenime turime pažadą, kitaip sakant, užstatą, pažadą, kad Dievas įvykdys likusią dalį sandėrio – Pirmagimis iš mirusiųjų tikrai užtikrina, visų kitų gimimą iš mirusiųjų – dvasinis atgimimas yra to pažado požymis.

Efeziečiams 1:13 sako, kad mes buvome užantspauduoti ir gavome užstatą mūsų išgelbėjimui iki laiko, kai Dievas, kurio nuosavybė mes esame, pabaigs pildyti sandėrį – suteiks pilną atpirkimą. Kaip Paulius pasakė Romiečiams 8:23, „ne tik kūrinija, bet mes dejuojame savo viduje laukdami mūsų įsūnijimo, taip sakant, mūsų kūno atpirkimo“. Mūsų dvasinis žmogus laiduoja, kad ateis išsipildymo diena, ir kaip Pirmagimis, mes turėsime taip pat pašlovintą kūną, vienodai lengvai galintį funkcionuoti Dvasioje ir natūralioje srityse.

Koks užtikrintumas ir kokia ramybė!

Ši Jėzaus paslaptis, kad Jis yra Pirmagimis iš mirusiųjų, yra nuostabi tiesa apie mus, kad mes esame užantspauduoti Tėvo Jo Paties Dvasia. Tai reiškia, kad priešas negali mūsų paliesti. Šventosios Dvasios užstatas mūsų gyvenime turi mums teikti proto ramybę, užtikrintumą ir džiaugsmą.

Biblija apibūdina viltį kaip „maloningą ir pasitikintį tikėjimąsi“ sieloje (emocijos, protas, mintys), o ne dvasinę jėgą, koks yra tikėjimas. Bet viltis ir tikėjimas eina kartu, nes tikėjimas yra įrodymas dalykų, kurių viliamės – sugriauk viltį ir tikėjimas pasitrauks.

Viltis turi nuostabų sugebėjimą, bet yra proto ir emocinė sritis, nes kai susijungia su tikėjimu jaučiamas kaip užtikrintumas mūsų dvasioje, kad mes esame Tėvo ir Jis išganys mus vieną dieną pilnai. Hebrajams 6:13-20 pasakoma apie Abraomą ir kokį poveikį jam padarė viltis.

Jis sako, kad Abraomas buvo užtikrintas 2 dalykais: Dievas davė pažadą, ir Dievas negali meluoti. Jis sako: „mes turime stiprų padrąšinimą, kurie pabėgome (pas Viešpatį) paguodai ir atradome prieglobstį mums skirtoje viltyje. Ji mums yra tarsi saugus ir tvirtas sielos inkaras, prasiskverbiantis pro uždangą vidun, kur už mus kaip pirmtakas įžengė Jėzus...“

Jis sako, kad viltis yra – mūsų emocijų, minčių, jausmų – sielos inkaras, jie turi būti kontroliuojami vilties, užtikrinto geros pabaigos laukimo, nes Jėzus nuėjo pirmas ir dėl mūsų įžengė už uždangos – į šventų švenčiausią dangų.

Žodis pirmtakas yra žodis „prodromos“, kuris reiškia „užbėgti į priekį“ naudojamas, kai kariniai skautai pasiunčiami į priekį išvalgyti teritorijos, ir taip pat tą, kuris pasiunčiamas prieš karalių, kad užtikrintų, jog viskas tinkamai paruošta jo atvykimui. Terminas taip pat buvo naudojamas antikiniiais laikais, kai laivas atvykdavo į uostą, bet ten buvo rifai ir uolos, kurių reikėjo išvengti – jie turėdavo plaukiką, kuris laikė virvę ir taip vedavo laivą. Mūsų Jėzus nuėjo už mus į priekį į mūsų bendrus su Juo Tėvo namus, todėl mūsų mintys, jausmai ir emocijos visada turi remtis šituo faktu, taip pat mes savyje turime Dvasią, kuri liudija tiesą.

Mes laikomės fakto, kad Tėvas pažadėjo ir užtvirtino Savo planus bei veiksmus daugeliu būdų, ir mes žinome, kad Tėvas negali meluoti. Jis atidavė mums Savo Pirmagimį iš mirusiųjų, užantspaudavo mus Savo Dvasia. Dvasia mūsų gyvenime yra užstatas, kad sandėris bus įvykdytas iki galo.

Jėzus yra nuostabus Pirmagimis gimęs iš mirusiųjų, ir kiekvienas iš mūsų esame gimę iš mirusiųjų, dabar – dvasioje, o vieną dieną – taip pat ir kūne. Kaip Paulius sakė, mes trokštame būti aprengti iš aukštybių. Ateik greitai, Viešpatie Jėzau!

Kitą savaitę - nauja tema, iki tada, būkite palaiminti,

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com